

"PAPER PLANES" —

INTERVIEW MED LAILA SVENSGAARD

NOVEMBER 13, 2020 · METTE LUCCA JENSEN

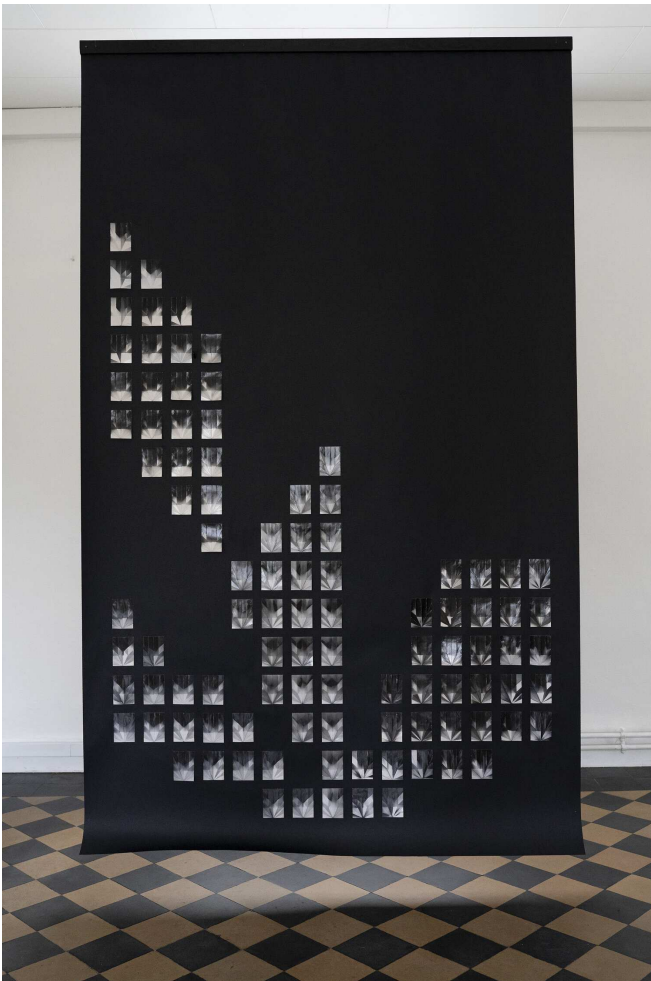
Skovlandet i Skørping er pga. corona forlænget til og med d. 27. november. I den anledning følger et lille, uformelt interview – om Lailas inspiration, hendes arbejdsproces samt nogle tanker om tid, lys og form.

M = Mette Lucca Jensen (interviewer)

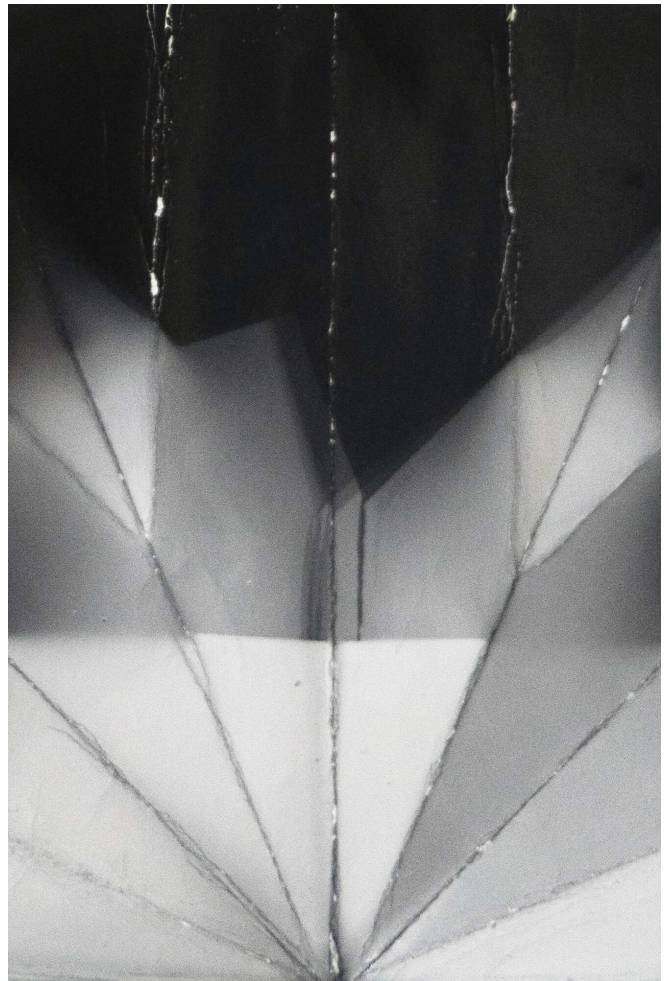
L = Laila Svendsgaard (kunstner)

M: På udstillingen *Paper Planes* viser du to nye store værker, *Paper Planes I* og *Paper Planes II*, som består af en masse små analoge fotografier med aftryk efter papirflyvere, der efterfølgende er monteret i mønstre på store stykker sort papir. Der er også dias af papirflyvere, som er projekteret op på "virkelige" papirflyvere, via svævende diasprojektorer.

Din udstilling emmer af, hvad man kunne kalde nørdet poesi eller poetisk nørderi. Kan du fortælle lidt om baggrunden for værkerne i udstillingen? Hvad var din inspiration – hvordan begyndte arbejdet med papirflyvere?

Laila Svendsgaard, Paper Planet. Foto: Laila Svendsgaard.

Laila Svendsgaard, Paper Planet. Foto: Laila Svendsgaard.

L: Jeg var interesseret i at undersøge lysets form, hvordan det skaber rum og danner billeder. Jeg fik inspirationen til værket for to år siden, da jeg juleaften lagde nogle papirflyvere, som jeg havde foldet i gammelt lysfølsomt fotopapir, ud på min altan i fuldmånens lys.

månens lys, og undersøgt hvordan det som et ur skriver tiden med dens bevægelse hen over nattehimlen. Nu forestillede jeg mig på metaforisk vis at fange månens lys på vingerne af papirflyene, som hvis de fløj igennem natten."

Jeg havde tidligere arbejdet med månens lys, og undersøgt hvordan det som et ur skriver tiden med dens bevægelse hen over nattehimlen. Nu forestillede jeg mig på metaforisk vis at fange månens lys på vingerne af papirflyene, som hvis de fløj igennem natten. Da jeg fik fremkaldt flyene var jeg fascineret af de smukke lysmønstre, der kom frem på fotopapiret, og jeg var fascineret af, hvor forskellige de så ud, selvom de havde ligget lige længe i månelys. Det var det, der gav mig idéen til at undersøge, hvordan lyset registreres forskelligt, selvom materialet og metoden er det samme.

Laila Svendsgaard, Paper Planet. Foto: Laila Svendsgaard.

M: Og materialet er gammelt, analogt fotopapir?

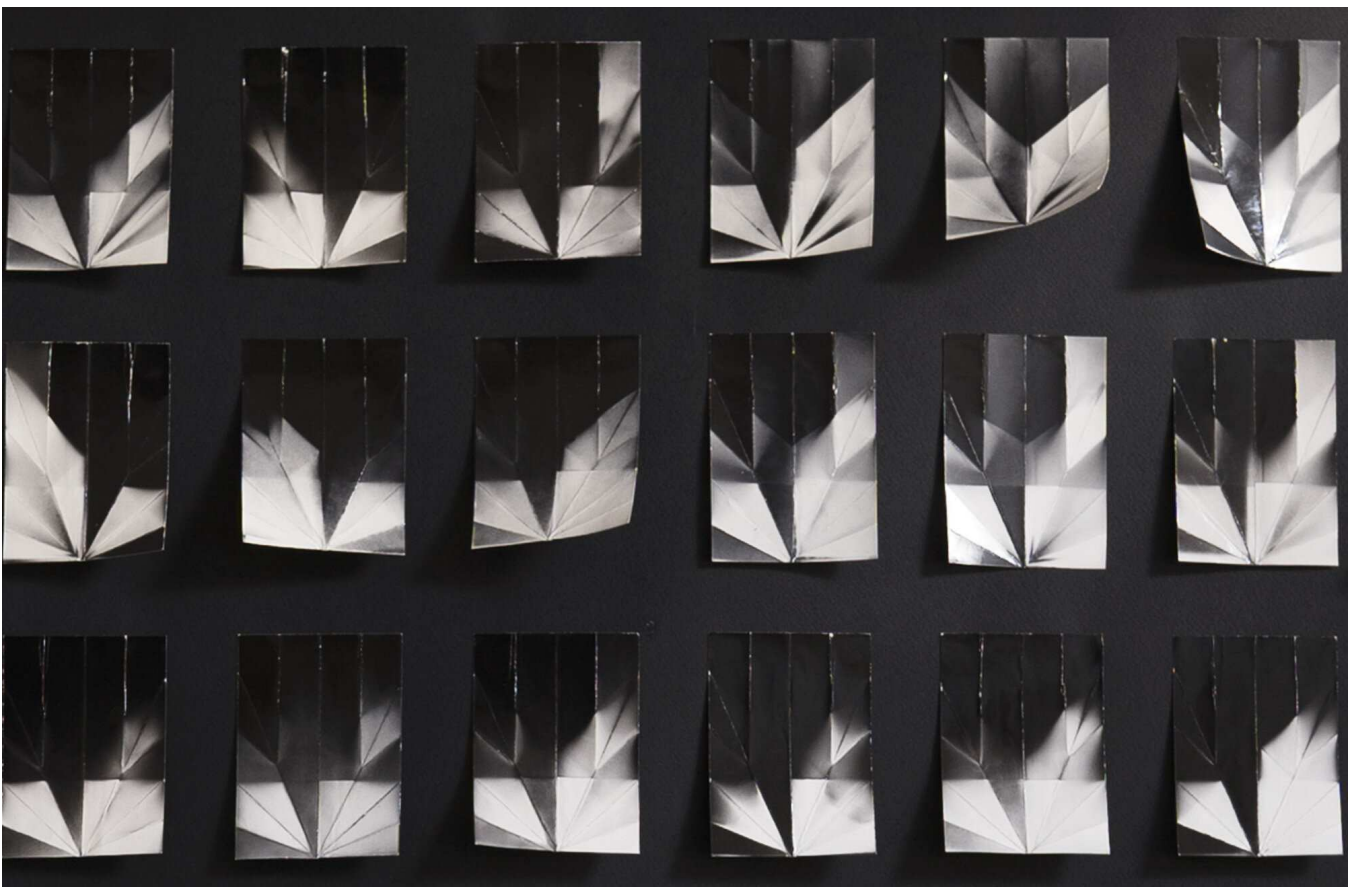
L: Ja. I 2015 begyndte jeg at arbejde med analogt, fotografisk materiale, som har en udløbsdato, der er overskredet. Jeg er interesseret i, hvordan et medie der er udløbet – og som på en måde dermed ikke eksisterer længere – stadig er til i verden. Og jeg er interesseret i at undersøge, hvilken form man så kan sige, at dette materiale eksisterer i. Eller i forhold til tidskonceptet, hvilken

"Jeg er interesseret i, hvordan et medie der er udløbet – og som på en måde dermed ikke eksisterer længere – stadig er til i verden. Og jeg er interesseret i at undersøge, hvilken form man så kan sige, at dette materiale eksisterer i."

M: Er det papirets alder der gør, at de foldede fly falder forskelligt ud?

L: Ja, det er det. Men der er også nogle andre parametre, der spiller ind. Jeg fandt ud af, at det fungerede bedst, hvis papiret er tyndt. Jo tyndere papiret er, jo nemmere er det at folde papirflyvere af det. Jeg opdagede også, at specielt gammelt Kodak Velox papir har den perfekte vægt til at folde med.

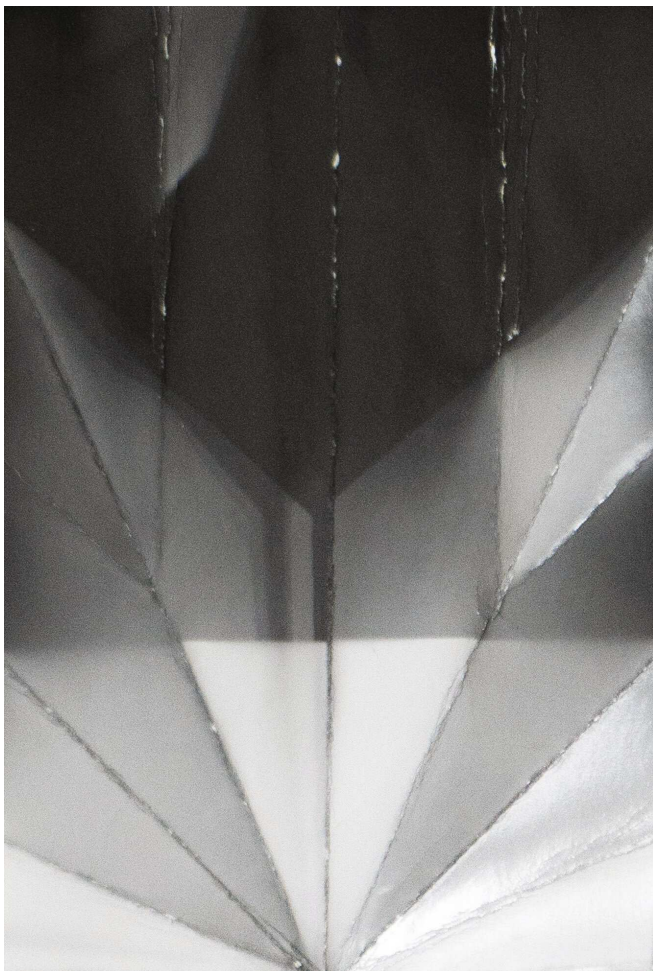
Det fotopapir som fremstilles i dag er meget tykkere og sværere at folde. En anden ting, jeg opdagede i processen, var at jo ældre papiret er, jo flere nuancer kan jeg få frem i lysmønstrene. Papirets alder gør, at sølvkornene er langsommere til at optage lyset, og derfor bliver mønstrene mere nuancerede. Det interessante ved materialet – gammelt fotopapir der har overskredet sin udløbsdato – er, at det giver et ekstra lag til værkerne i form af tid. Det påpeger tidens transcendens. Både lysets relation til tid som tidsmåler, men også menneskets oplevelse af tid som et fænomen, man kan måle og inddele og kategorisere. Noget som kan løbe ud...

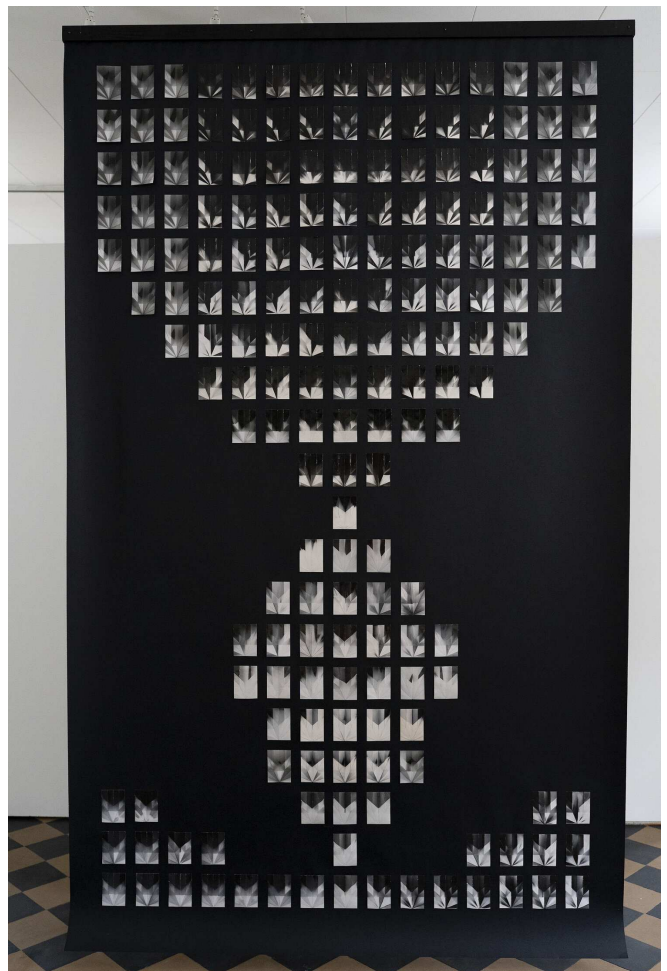
M: Så dine meget konkrete, videnskabsliggende materialeundersøgelser er samtidigt undersøgelser af metafysiske spørgsmål?

Du folder i hundredvis af papirfly i gammelt fotopapir, som falder forskelligt ud pga. papirets beskaffenhed. Det er i sig selv virkelig interessant, ikke mindst når man kommer helt tæt på værkerne. Hvordan endte værkerne *Paper Planes I* og *Paper Planes II* i den form, de har nu?

L: *Paper Planes*-værkerne, som jo består af hundredvis af små fotografier – papirfly som er foldet og belyst – undersøger lysets fald på papirflyverens form. Derfor har jeg valgt at præsentere de små fotografier i et gitterformat, der afspejler papirflyverens fold.

Laila Svendsgaard, Paper Planet. Foto: Laila Svendsgaard.

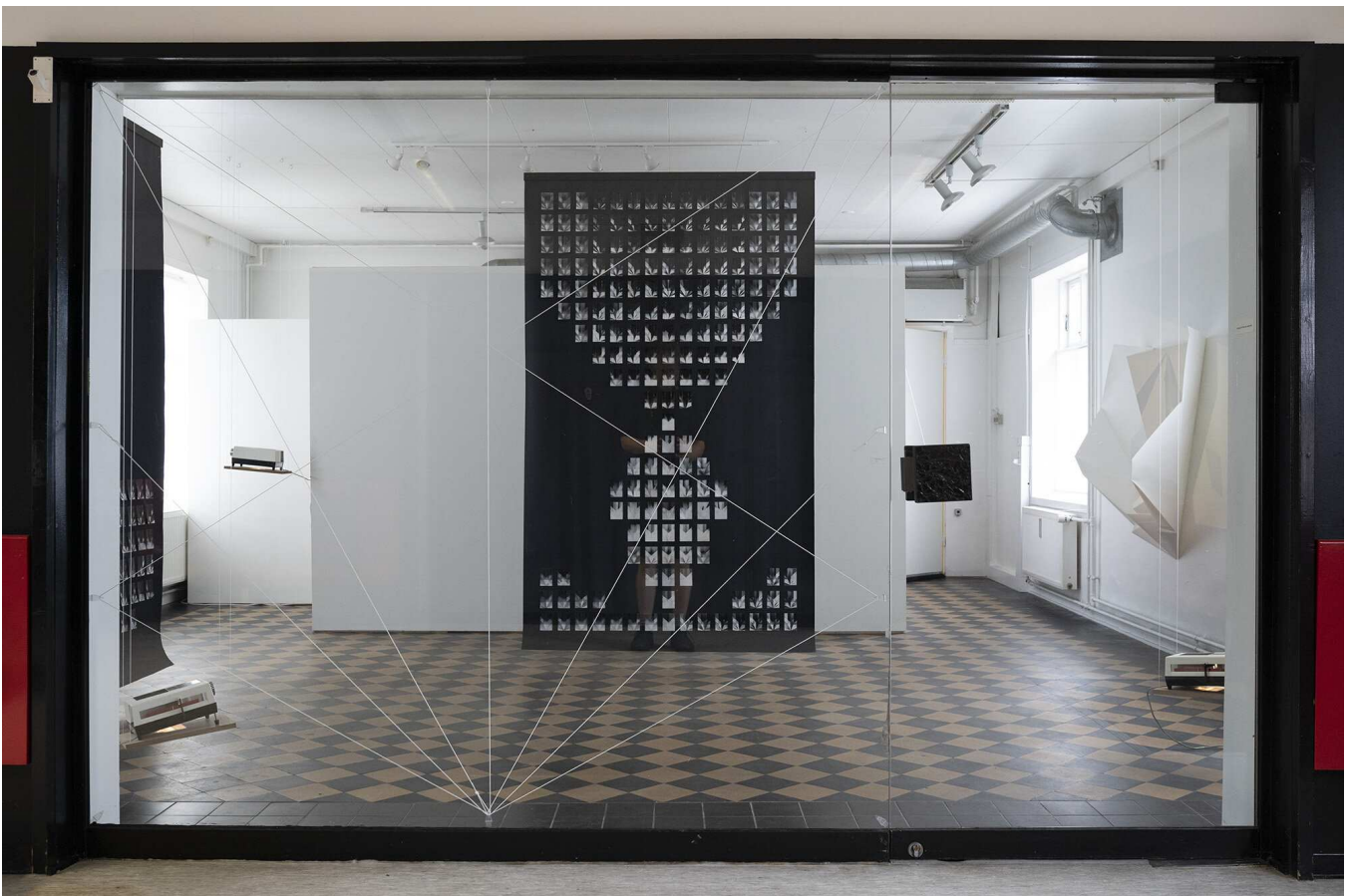

Laila Svendsgaard, Paper Planet. Foto: Laila Svendsgaard.

Jeg begyndte at se på de former, lyset skabte på papiret, og det var tydeligt for mig, at de samme geometriske former gentog sig på forskellig vis. Altså at den måde, hvorpå papiret var foldet, spillede en rolle for hvordan lyset lagde sig på papiret. Hvor lyset kunne komme hen i folderne så at sige. På sin vis kan man sige det samme om den måde, vi oplever rum på. Vores oplevelse er afhængig af, hvordan lyset falder i rummet. Det er det, der gør, at rummet tager form for os, og at formen spiller ind på, hvordan lyset kan falde. Der er en inter-afhængighed mellem form og lys. Dvs. at det ikke er form, der skaber lys, eller lys der skaber form, men at form og lys skabes i samspil. Helt konkret har jeg udvalgt de lysmønstre, der gentager sig mest og monteret de små fotografier i gitterform i et sådant mønster på de store ark papir.

**form og lys. Dvs. at det ikke er form,
der skaber lys, eller lys der skaber
form, men at form og lys skabes i
samspil."**

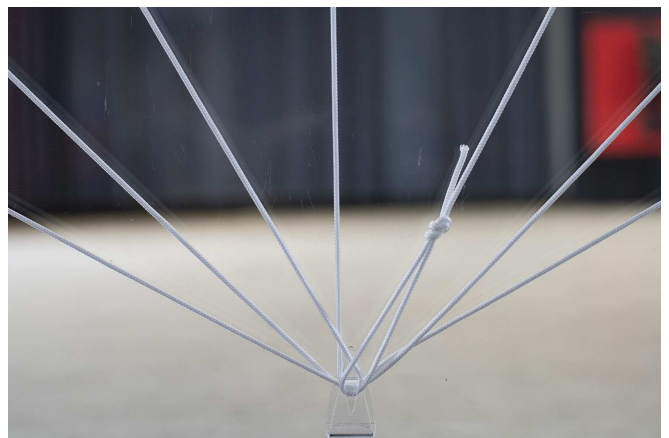
Paper Plane Fold, som er det værk af reb, der hænger i vinduet, reflekterer den foldemetode, jeg har brugt til papirflyverne, og relaterer sig derfor til *Paper Planes*-værkerne. Foldemetoden bliver meget abstrakt og uigenkendelig i papirflyverne, hvor det er lysets form, der træder tydeligst frem og ikke nødvendigvis foldemetodens form.

Laila Svendsgaard, Paper Planet. Foto: Laila Svendsgaard.

Laila Svendsgaard, Paper Planet. Foto: Laila Svendsgaard.

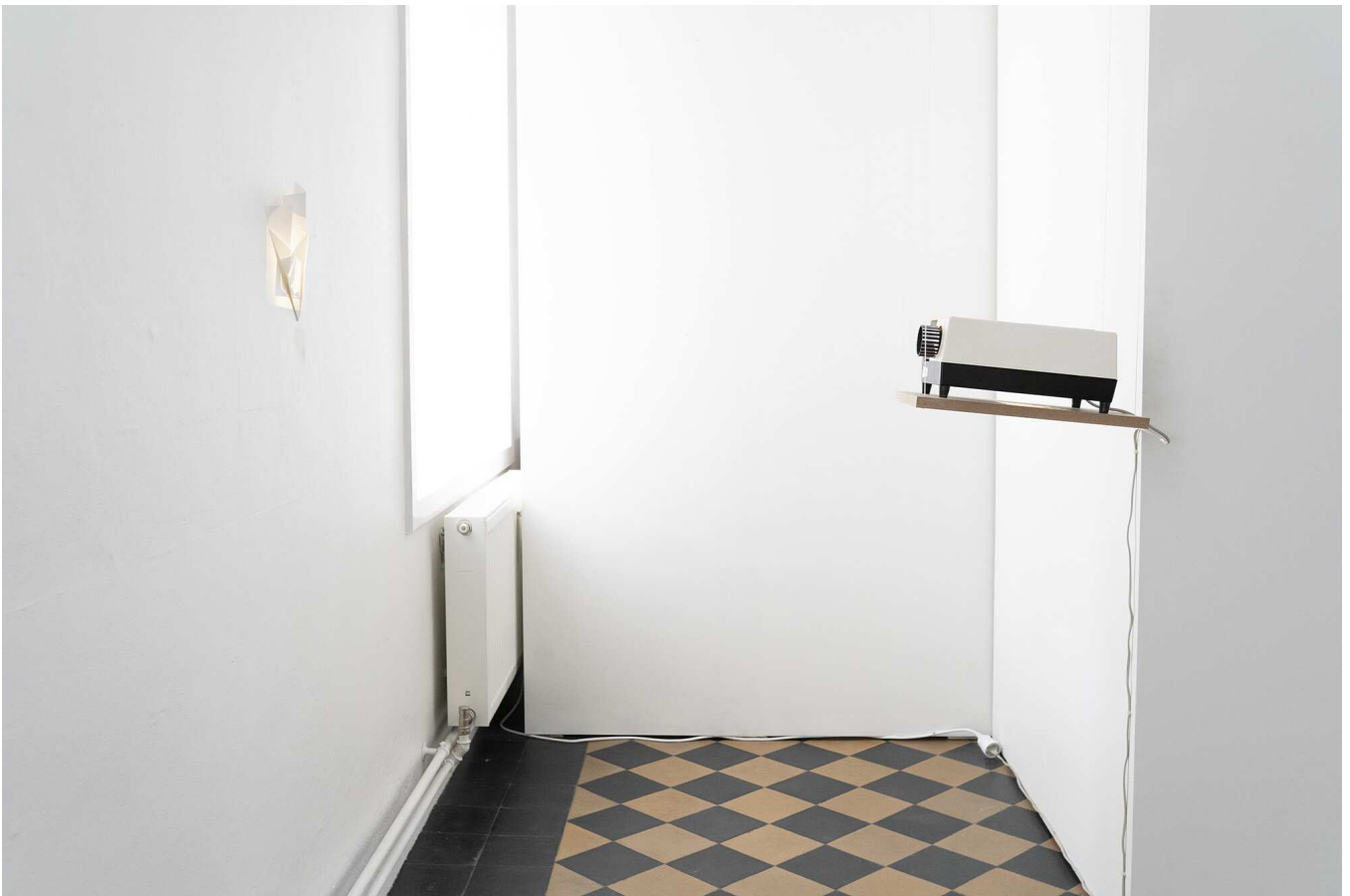
Laila Svendsgaard, Paper Planet. Foto: Laila Svendsgaard.

øger adgangspunktet i papirplanet totalt og ønsker at reflektere over årsag og virkning. Derfor valgte jeg at adskille foldemetoden fra lysmønstret. Værket handler om folden i sig selv, så jeg installerede det som et gitter i reb på vinduet ind til galleriet, så foldens imaterialitet træder frem.

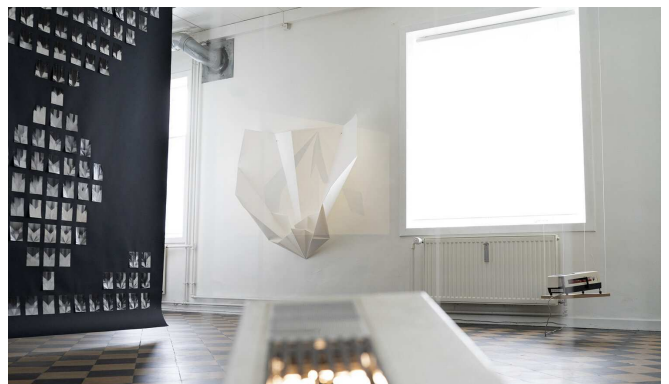
M: Fortæl lidt om de andre værker. Udover snorværket i vinduet, som du nævner, er der også tre skulpturelle lysværker?

L: Ja, *Folded Plane*-værkerne er også med på udstillingen. De udspringer egentlig fra nogle gamle undersøgelser, jeg havde kørende lige efter min uddannelse fra Central St. Martins i London, hvor jeg arbejdede fænomenologisk helt konkret med lys, rum og fotografi.

Til denne udstilling fik jeg lyst til at genbesøge de undersøgelser, men fra et andet sted end dengang. Værkerne undersøger vores subjektive perception, og stiller spørgsmål ved, om vi kan stole på det vi ser?

Laila Svendsgaard, Paper Planet. Foto: Laila Svendsgaard.

Ved første øjekast er det svært helt at se, hvad der foregår. Jeg er ikke sikker på, om man på noget tidspunkt kan se, at det er et billede af en foldet papirflyver, der er projiceret ovenpå en foldet papirflyver, men det er heller ikke vigtigt, at man kan det. Jeg er fascineret af Goethes farveteori, hvori han beskriver, hvordan vores oplevelse af verden sker i mødet mellem lys og mørke – hvordan vi perciperer verden som skygger og farver, vi selv danner. Fra et naturvidenskabeligt perspektiv har skygger ingen farve. Newtons undersøgelser af lys står i skarp kontrast til Goethes, som beskriver, hvordan vi oplever verden med vores krop og sanser. At vi som subjektive, sansende væsner oplever verden meget forskelligt fra et naturvidenskabeligt, objektivi synspunkt. *Folded Plane* er sanselige og poetiske værker, der forsøger at pege på, at vi subjektivt og sanseligt erkender verden hver for sig.

M: Det er et godt sted at slutte. Tak for snakken. :-)

Paper Planes af Laila Svensgaard er forlænget til d. 27. november, 2020. Der er åbent efter aftale og når skiltet er ude. Udstillingen kan altid ses fra ventesalen i stationen. [Læs mere om udstillingen her.](#)

METTE LUCCA JENSEN

Mette Lucca Jensen (f. 1974) er fotograf, underviser og kurator. Hun har en professionsbachelor i fotografi samt en BA i Æstetik og Kultur og driver udstillingsstedet Skovlandet på Skørping Station. Mette har bidraget til idoart.dk siden 2020.

COMMENTS (0)

Oldest First

Preview POST COMMENT...

RELATED POSTS

INTERVIEW
MED
PAPERCUT
ISSUES

AUGUST MARIA &
10. LOUISE

EN
NOTE
OM
ARTNODE

JANUARY JENS TANG
14. KRISTENSEN
2017 .

DET
NØDVEND
'BÅDE-
OG'

AUGUSTKIRSTINE
06. AUTZEN
2020 .

INTERVIEW
-
INTERVIEW
MED
LISA
STRÖMBEC

ROSE
-
SPEKULATI
KOSMOLO
OG
ØKOKRITIS

[FORSIDE](#) | [I DO WHAT?](#) | [SEND EN TEKST](#) | [ARKIV](#) | [KALENDER](#) | [OPSLAGSTAVLE](#) | [SHOP](#) | [VIDEO](#) | [KONTAKT](#)

MODTAG NYHEDSBREVE FRA IDOART.DK

Tilmeld din emailadresse her og modtag nyheder fra idoart.dk

<input type="text" value="First Name"/>	<input type="text" value="Last Name"/>
<input type="text" value="Email Address"/>	
<input type="button" value="TILMELD"/>	

Vi respekterer dit privatliv, og vi bruger kun dit navn og din emailadresse til at sende dig nyhedsbreve og andre relevante informationer vedrørende idoart.dk. Dine informationer deles ikke med tredjepart.